

ତାମାତ୍ରକ ଟ

ଓଡ଼ିଆବାଦ
ପାଇସନ୍‌ସାର୍କୁଳେଟ୍

୧୮୯୯ ଜୁଲାଇ

ନଂ ୨

ପାଇସନ୍‌ସାର୍କୁଳେଟ୍

୬୭.

ଶ୍ରୀ କୁମାର ଶାହୀ ଲାଙ୍ଘନିକୀ—ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେଷ ରାଜ ଗାନ୍ଧିଜୀ!

0 1 8 6 00

ჩვენ შევიტყეთ, ვითომეც დრამატიულ საზოგადოების კო-
მიტეტი ახალ პროექტს არდგენს შესახებ აქტიორთა მოვალე-
ობისა და რეფისორის უფლებისა. აქტიორი უნდა იყოს მო-
ნა, აქტორისა—მხევალი, ხოლო რეფისორი იქნება სრული ბატო-
ნი. აქტიორმაცა და აქტორისამაც რეფისორთან ლაპარაკში ჯერ
გულხელი უნდა დაიკრიფოს, პირი დაიღმანჭოს, თვალები მაღ-
ლა ჰენას და წმინდა ხმით წამოიძახოს: «თქვენო უაღმატებუ-
ლებობავ, ბატონო რეფისორო». ამ სიტყვებს რომ იტყვის,
უნდა მუხლი მოიდრიკოს, ხელები ძირს დაუშეას, შემდეგ
კვლავ გაიმეოროს ესავე სიტყვები და ბოლოს შეუძლიან თვით
საქმეც მოახსენოს. რაც უნდა ვრცელი საქმე იყოს, უთუოდ
ოთხის სიტყვით უნდა გამოსთქვას, თორებ რეფისორი შესწუხ-
დება და პირებს კარგა ვეღარ გამართავენ. აქტიორი მხოლოდ
ერთხელ უნდა მოვიდეს რეპეტიციაზე და მაშინვე უნდა დაის-
წავლოს ყველაფერი. როცა რეფისორის გვერდით არიან, არა-
ფერზე არ შეუძლიანთ აქტიორებს ლაპარაკი, ერთმანერთს
«გამარჯვებაც» არ უნდა უთხრან. ყველა აქტიორს განუჩრევ-
ლად ეძლევა დღეში ორშაურ-ნახევარი ჯამავირი, რადგან მო-
ნასა და მხევალს ეს ფული უნდა ყველაფერზე ეყოთ. რეფი-
სორს უფლება აქვს კიდევ მრავალი სხვა მოვალეობა აკისრები-
ნოს აქტიორს. ვინც წინააღმდეგობას გაუწევს რეფისორს, ან
გადავა თავის მოვალეობას, იგი თვით რეფისორისაგან იქნება
დასჯილი. ვინც ოთხ სიტყვაზე მეტს მოახსენებს რეფისორს,
იგი გადიხდის ჯარიმას სიტყვაზე თითო მანეთს. თუ ვინიც უობაა
ჯამავირით ვერ აუკა ჯარიმას აქტიორი, რეფისორს შეუძლიან
შინა-მოსამსახურეთ წაიყვანოს ასეთი აქტიორი, ან არა-და
ამოპერას პანლური და გააგდოს ქართულის დრამატიულის და-
სიღამ.

როცა დაწვრილებით გაეიცნობთ ამ პროექტს, მაშინ უფრო
ვრცლად გარდავეცმო მკითხველებს.

ეცნულა. წვრილ ფულზე და ღლესაც ჭრელ-ჭრელ აბაზობით დასეირნობს ერთი დუქნილამ შეორეში, ერთი ჯიბილამ შეორეში. იმედია, რომ ჭორიკანა ხალხი ეხლა მანქუ თავს დაანებებს და მოასვენებს ტუილ-უბრალოთ შეწამებულს კაცს, ბ. ქუთათელაძეს.

ამიერცხვის ციცაცი მოულოდებ რჩეთ ერთ ფონზე ციცაცი ციცაცი არცენობ ის თ «ნასწავლი» ახალგაზრდობა. თურმე იმიტომ, აღა-რა კითხულობენ ქართულ ფურნალ-განხეობის, რომ ქართული სტამბები უმეტესად უფრო თბილისში მუშაობენ. თურმე პი-რობა შეკურეს არ აიღონ ხელში ქართული დაბეჭდილი ქა-ლალდი, თუ ქუთაისის სტამბებიდამ არხეამოპყოფს თავს ქვეყა-ნაშიონ. ამის გამო ქუთათურნი დღეის იქით წაიკითხვენ მხო-ლოდ «მწყემსს» და სხვა არაფერს. თურმე ამას პატრიოტო-ბით სჩადიან ჩაკარ ლუკმი მოექლის «მწყემსს». მაგრა და მოიცის.

«მწყემსის» შესახებ გვატყობინებენ, ეითომც ბლალოჩინი ღამბაშიძე გულმოდგინებით სწავლობდეს. სანდეიქეელთა ენას, რომ მესამე პირი თავის გაზეთისა სთარგმნოს სანდეიქელ ენაზე და ამით უფრო სიკეთეში შეიყვანოს თავისი საკვირველი გა-ზეთი. უცდ იმუტნი მეტმოძრვას ცირული და იმუტნი უცდ იმე-რობმა ხელი მოუმართოს! და მოიცის «იმუტნი და იმუტნი».

სეონება და თეატრი.

(«Тиф. Листокъ»-ის ბ. ვანოს)

სადაც ასეთი ღონიერი და რიხიანი გაზეთი იბეჭდება, რო-გორც «Нов. Обозрѣніе» და «Тиф. Листокъ»-ია, იქ ჩვენი პაწაწა და უსახელო «თეატრი» ან-კი რა სახსენებელია. მარ-თალისა პირმანებს სახელოვანი პუბლიკისტი ვანო, რომ ჩვენს გაზეთს წაიკითხავენ მხოლოდ ასოთ-ამწყობნი და თითო-ორიოლა ნაცნობები, მეტი არა. თუ ხანდისხა გაგეაბედნიერეს ბბ. ზო-ილმა და ვანომ, მოიღეს მოწყალება და იკადრეს «თეატრის»

ხელში აღება, ჩვენთვის ეგვიპ დიდი და ფრიადი ბედნიერება იქნება. რას მიბრძანებთ, ბატონებო, ამისთანა დიდებულმა დევ-გმირებმა, რომ თავიანთის გამჭრიახის თვალით ამოკითხონ აქვთ ჩვენი აშკარა თუ დაფარული აზრი, —განა ჩვენ იქამდე თავხედები ვიქნებით, რომ მეტი-ც, მოვთხოვოთ ბედსა!... ჩვენ ვიცით ჩვენი სიპატარავე და სრულიად კმაყოფილნი ვიქნებით ჩვენის ილბლისა, თუ-კი, გარდა ასოთ-ამწყობისა და ნაცნობებისა, ეს ორი გენიოსი კაციც მიაქცეს, ყურადღებას ჩვენს ნაბლაჯნებს. ჩვენს კმაყოფილებას არა დაკლდება-რა, საქებარნი შევიქნებით ამ დევ-გმირების თვალში თუ საძრახისნი; ოლონდ ჩვენ იქამდე ბედნიერნი ვიყვნეთ, რომ ამ დიდებულებმა დაგვინახონ, თვალი არ აგვარიდონ, შევგნიშნონ და გინდაც სულ მათხახით აგვიჭრელონ ზურგი, გინდაც სულ მტვერი აგვადინონ, ჩვენთვის ესეც დიდი ლეთის წყალობა იქნება.

მჯობნის მჯობნი არ დაილევაო, ნათქვამია, და ჩვენც ამიტომ მოვკიდეთ ხელი პატარა საქმეს, ერთი ბეჭით «თეატრს». დევ, ჩვენ, გაზეთს სჯობდეს უკელა სხვა გაზეთი. მაგის გულისთვის ვერ დავანებებთ თავს, «თეატრსა», დიდი და სახელოვანი გაზეთი შეკრიდოს დიდია და რთულ საქმეს. ჩვენ პატარები ვართ და გვესმის, რომ

დიდსა კურ მოგდებათ, ხელთა გვაჭეს

ხოცა ხადირთა მცირეთა.

ჩვენ დასამალი არა გვაქცე-რა და მტკიცეთ გადავწყვიტეთ, ყოველთვის ამოვილოთ ხმა, საცა-კი თეატრს შეეასწრობთ უსამართლობას, უგუნურობას, ქათმის-ტეინობას, უპატიონსნებას და სხვა ამ გვარ ცუდ ზნეს. საცა საკუთარის ჭკუთ ვერ მიხეხდებით საგანს, იქ უთუოდ შევეკითხებით თუნდა იმათთანა გენიოს კაცებს, რომელთაც წინა აქეთ გადაშლილი წიგნი ბუნებისა და ცხოვრებისა, რომელთაც კველაფერი ხუთი თითიერით იციან და მათს შორმჭვრეტა თეატრს არა გამოეპარება არც ცხადი და არც დაფარული, მაგალითად როგორებიც არიან ორინი სახელოვანი დიდებანი ორის რუსულის გაზეთისანი — ბბ. ზორილი და ვანო. დიდათ აღტაცებულნი ვიქნებით, როდესაც ეს დევ-

გმირები შეამჩნევენ ჩვენს გაჭირებას და არ მოგვაკლებენ თავი-
ანთ დახმარებას, ავისხნიან საგანს, ჩაევაგონებენ.

იქნება გახსოვდეთ, ბატონებო, ჩვენი თავზიანი წერილი
შესახებ იმისა, რომ ხსნებულმა გერკულესებმა ნაცარ-ტუტა
დაყარეს ჩვენს ქალებს, რადგანაც ამათ მოსწონთ სიმღერა
ტარტკოვ-მედევდევისა. ჩვენ არ დაემალეთ ჩვენი უცოდინარო-
ბა და პირდაპირ დავკითხენით ამ დიდებულ მწერლებს, რომ
თვალი აეხილებინათ ჩვენთვის. წინათვე ვიცოდით, რომ გან-
რისძებოდენ ჩვენს უმეტებაზე, მაგრამ იმის იმედოւა გვქონ-
და, რომ არ დაიშურებდენ და გვაცნობდებდნ ჩვენთვის სრუ-
ლებით უცნობს.

სამწუხაროთ ჩვენ სრულებით გაფიცრულდა იმედი. მარ-
თალია, ბ. ზოლი ჯერ მხოლოდ პირებს ჩვენს განადგურებას
და თურმე ამზადებს ისეთს პასუხს, რომლის წყიოთხვაზე სუ ცა
უნდა გავიწითლდეს, მაგრამ მე ჯერ არ წამიკითხნია ნაყოფი
მისის საშინელის კალმისა და ვერცა-რას ვიტყვია. რომ ჩატანი-
ბ. ვანო უფრო მარდი ჯეველია და ბევრს არ გვალოდნი-
ნა—მოგვარტყა პასუხი და ცხარე პასუხიც, მაგრამ მე ელი ის
არის, რომ ჩვენ ამ პასუხისა ვერა გავიგეთ-რა, და ვერა გავი-
გეთ-რა იმიტომ, რომ ჩვენი ჰქვა ვერ შესწევდა მის მაღალ აზ-
რებს.

როგორც მოგახსენეთ, ჩვენი საკითხი ის იყო, თუ რათ
ინებეს ამ დიდებულმა მწერლებმა და რათ დაუძახეს პსიხოპატ-
კები თბილისის ქალებს, რომელთაც უყვართ სიმღერა და მოს-
წონთ კაი მომღერლები? ამის მეტი ჩვენ არა გვიკითხაეს-რა.
ბ. ვანო კი ამდგარა და თავის ღონიერ მათრახებს უწყალოთა
გვცემს, რომათ თქვენ ტყუილად იჩემდეთ მამულის სიყვარულ-
საო, პირიქით თქვენ მტრები ხართ თქვენის სამშობლოსიო,
რადგან განდევნეთ თქვენის წრიდამ ერთი სახელოვნი მოღვა-
მე მწერალით და განდევნეთ მხოლოდ იმიტომ, რომ გშურთ
იმისი სახელი, დიდება, მისი საკვირველი ნიჭი, რომლის ძლიე-
რებითაც სამარცხეინო ბოძე იყო მიკრული თქვენი ბიწირება
და უგუნურებაო. განუმდით, თორებ ხომ იცით, ვისაც წავ-
ჩურჩულებ, რომ თქვენ ერთი «ჩორნი კაბინეტი» გაქვთ და

გმულთ ყოველივე რუსულით. თბილისის ქალებს თავიანთი შესაფერი მომხრე გამოსჩენიათო და ეს მომხრეც ვიღაც ნებივ-რიძეაო, რომელსაც ჰაველიან ტარტაკოვ-შედვედეველი ქალე-ბი-პსიჩოპატკებით. გაჩუმდი ვიღაც ნებივრიძე ხარ, თორემ იქ-ნება წელს შენი გაზეთი სულაც პატრონს ჩაგაბაროთო და მერ-მისამდე ალარ მიგაბწევინოთო. თქვენ გირჩევინათ გვიბთხილდეთ და იზრუნოთ, რომ «თეატრი» არ მოვასპობინოთო, თორემ ამა რა თქვენი საქმეა ჩენთან ბაასი გა ჩევნი მასხარათ-გდებაო.

აკი ვამბობთ, რომ ჩევნ არ გვესმის ეს პასუხი ისე, რო-გორც უნდა შეეფერებოდეს ამისთანა დიდებულ მოღაწეს რუ-სულის გაზეთისას. ჩევნც ეს პასუხი მხოლოდ ჩევნებურათ გა-ვიგეთ, ე. ი. ურია რომ გაკოტრდება, ძევლ ნისიებს გამოუღ-გებაო. ბ. დანოსაც, ჩევნის აზრით, სწორეთ ასე მოსდის. ნაცვ-ლად პირდაპირის პასუხისა, გვაშინებს რაღაც «ჩორნი კაბინე-ტით» იგონებს დანილოვ-კეზელის პროცესს, თითქო ძალიან სასახელო რამ იყოს, გვიკიფინებს—ერიდებით ყოველსავე რუ-სულისაო და სხვა ამისთანები.

კიდევ გაეძედავთ და ვიტყვით, რომ ეს პასუხი პასუხი კი არ არის, რაღაც მიღებ-მოღებაა. ამა, რა მოსატანია განდევნა «ერ-თის სახელოვანის მწერლისა» ან «ყოვლისავე რუსულის მო-რიდება». ესთქვათ, მართალიც იყოს განდევნა მაგ მწერლისა. მერე განა ეს პასუხია ჩევნის კითხებია? განა თბილისის ქალები ამიტომ შემოვწყობიან ჭკუას? განა ამ მწერლის დაბრუნება საჭიროა, რომ ქალები კვლავ გონს მოვიდენ? თუ ამისი თქმა გინდოდათ, მაშრალა საჭირო იყო ბ. ვანო, მომღერლების კარებთან ატუჩა. პირდაპირ აღიარებდით, რომ თქვენის ძლიერის ჭკუით მიაგენით მიზეზს ქალების სიგიყისახ, რომ ისინი ჭკუაზე შეი-შალნენ მას აქეთ, რაც ქართველებმა განაძევეს თავიანთის წრი-დამ სახელოვანი მწერალი თავიანთი, და ეისაც გინდათ მათი მოჭკუიანება, უფროდ უკანვე უნდა დააბრუნოთ ეს მწერალიო.

მავრამ რო არც ეს გამოდის თქვენის ლრმა წერილიდამ. თუ ამისი თქმა გინდოდეთ, მაშ რაღათა პლაპარაკობთ, რომ ჩევნ ვერიდებით ყოველსავე რუსულსა. ან რის თქმა გინდათ ამ საკეირველის სიტყვებით? იქნება თქვენა გნებავდეთ, რუსებს

Ն Ե Ա Յ Ի Ց Ո Ւ

2025 RELEASE UNDER E.O. 14176

ცუდი გული ჩაუგდოთ ჩეენზე ამისთანა ლექტებით! სისულელე არ არის თვისება თქვენის ჭყუისა, და მიკორს, როგორ მოგს-ვლიათ ასეთი აფრაკობა. უპატიოსნება არ არის თანამგზავრი თქვენის მართებულის განზრახვებისა, და რათ წაგიტანებით ხელი ამისთანა უმართებულო და ზნეობა დაცუმულის ხელობისა-თვის! პოლიტიკური ბეზღაიაბა არ შევმეჩინის თქვენს რიგიანო-ბას და რათ გიკადრინიათ ასეთი საქციელი, როგორ მოგსელიათ ასეთი მარცხი! განა აქამდე უნდა გაბრაზდეს კაცი, რომ მარ-თებულობაც-კი დაივიწყოს! რათ გეკადრებათ, ბატონო, მაგ-რი საქციელი. თქვენ მოღვაწე ჰბრძანდებით პუბლიცისტიკისა, თან სახელოვანი მოღვაწეებ და მაგრე როგორ იჩცხებოთ თავს! მერე ვინ რას გეტყვით. არა გკითხავენ, საიდამ გამოგყავთ, რომ ჩეენ ვერიდებოდეთ ყოველსაც რუსულსა? რა პასუხს გასცემთ! იმასა, რომ ჩეენ ვერიდებით სისულელესა და არა ვდევნით ისეთს ჩინებულ არტისტებს, როგორებიც ბბ. ტარტა კოვი და მედვედევია? მერე ჩეენი პატივისცემა ამ მომღერალ-თა მიმართ განა საბუთია იმისი, რომ ჩეენ ვერიდებით ყოველ-საც რუსულს!؟ აქამდე არ იცით განა, რომ ეს მომღერლები საიმპერატორო სცენისანი არიან, რომ იყინი რუსეთიდამ მო-სულან და არ არიან ქართველები? თუ იცით, მაშ რალათა გვდებო მაგრე ცილსა. მერე ეხლანდელ დროში! განა თქვენი საკადრისია, დიდებულო მოღვაწეებ მწერლობისაც, მაგისთანა სირყეა-პასუხი!

ჩეენ რომ არ ვიცოდეთ დიდება ბ. ვანოსი, ამ საკეირეელ მაღლაცების შემდეგ არც-კი ვიკადრებდით ამისთანა ლაპარაკუ-რადგან მისი ლაპარაკი მეტად მდაბლისა და დაქვეითებულის ლირსებისაა. მაგრამ ჩეენ დარწმუნებული ეართ, რომ ბ. ვანო ისეთის ნიჭის პატრონია, რომ მის ერთი-ცუცქნა სულში ვე-ლარც-კი დატეულა მისი გენიოსობა, და მისი ნიჭი გამოპერ-ქავს თვით იმის ფჩხილებისაგან. ჩეენ გვჯერა, რომ ასე ადეი, ლად არ დაგვექრინება ბ. ვანო და აძრე თუ გვიან გამოაშუ-ქებს და გამართლებს თავის ბრწყინვალე თავს ამ ჭუჭუით გა-ტენილ საქციელში. ჩეენ იმასაცა ვფიქრობთ, რომ ეს საკეირ-ველი ვანო მხრლოდ თავს რკატუნებს წინაშე ჩეენსა და გაკო-

ტრებულ ურიასავით ძეველს ვალებს გაძრახ ეჯაჯგურება. ალ-ბათ უნდა წაგვახალისოს, წაგვიტუშილოს და შემდეგ ერთი რი-ხიანათ შემოგვიტიოს!

სხვათრივ ვერ აკმინით მის საკვირველ წერილს, სხვა სა-ფუძველს ვერ მოუნახავთ ვერც იმ სისულელესა და ვერც იმ მართებულებას, რომელიც ჩვენ ზევით მოუკიყანეთ.

მართალია, ასეთის ღირსებისა გამოდგა შ. ენოს მასხანე წერილი, მაგრამ უსამართლობა იქნებოდა ჩვენის მხრივ არ გვეთქვა, რომ ეს საკეირველი მოლევაწე ჩვენის ქვეყნისა ძალია შესანიშნავი ხუმარა ყოფილა. კარგიც არის, როდესაც ძრიელი კაცი, თავის-თავზე სულიად დაიმედებული, ცალის თვა-ლიდამ ცეცხლს აფრივეს და ცალიდამ-კი ნაჩნარა შუქს ავრცელებს. ჩვენი მოამბე გვეუბნებოდა იმ დღეს, რომ ბ. ვა-ნო სულ ბერნება ჰგავს თავის გესლინის კალმითაო, და მე-კი უნდა საქვეყნოთ ვაღიარო, რომ ამავე ღრის იგივ მწერალი ჰეინგსაც ჰგავს ძრიელი. ჰეინგსავით ხუმარა ყოფილა: ამბობს, ვითომც ჩვენ იმდღევანდელ წერილში მასხარათ ვიგდებდით ბ. ვანოს. რასაკეირველია, ჰეინგისტობს, თორემ განა თით ონ-კი დარწმუნებული არ არის რომ ჩვენ ვერ გაუბედავდით მასხარად აგდებას. ჩვენ მხოლოდ შესაფერ ეპიტეტებსა ვემართდით — «გამოჩენილი მწერალიო», «სახელოვანი ვანო», «დიდებული პუბლიცისტიო» და სხვა ამისთანებს. კარგია ასეთი თავის მო-კატუნება, ვითომც არა სჯეროდეს, რომ იგი სრულიად ღირ-სია ასეთის ეპიტეტებსა, რომ იგი მართლა სახელოვანი, გან-თქმული, ღონიერი, ჭკვით გატენილი, გნიოში მწერალია. რა თქმა უნდა ყასიდათ ამბობს ვითომც ჩვენ ამ სიტყვებით მასხა-რად ვიგდებდეთ. ჩვენ ყველას კუთვნილ სახელს უუწოდებთ, არავის რას დავაკლებთ. ამავე ღრის სწორეთ აღტაცებაში მოვდივართ, როდესაც გამოჩენილი ვანი მე მექანის არტისტების მომხრე ქალსა და ჩვენს რედაქტორზე კი ამბობს — ე ი ღ ა ც ნებიერიძეო. ბარაქალა ბ. ვანო! თქვენ ნებიერიძე ვერ დაგად-გებათ ყელზე, თქვენ სხვანაირი მოლევაწე ბრანდებით! ნახეამ-დის, ბ. ვანო! არ დაგვიგიწყოთ თქვენის ყურადღებით.

~~~~~

უცნობი.

სიტუებისა რჩხა-რუხი,
დამერწმუნე არა კმარა.

ქართულს ტრუპპას.

თევზი ექებს ღრმა წესალსაო,
ადამიანი კარგსაო;
ჩენი ტრუპპა თავ-განწირვით
ერთმანეთის ლანძღვასაო.

რეჟისორს.

თეორი ჭალი შავ-თვალ-წარა,
უოკელთვის სფობის ქრისაო;
ას რეგვნის უოლა სფობია
ცუდ-გამგებლის ცემრასაო.

წერა-კითხვის საზოგადოებას.

ერთის პირის ჭირიმე
და ბეკრის ხელისაო.—ბეკრის
გამდლის ხელში უმაწვილდ
დაინაგრებაო.—ბეკრის უფერელო
წეპრების ხელში წერა-კითხვა
გრ გავრცელდებაო.

(ნათელამ მდივნისაგან)

ქაზბეგს.

«ელისო» და «მოძღვრის» აეტორს
არ შექ შენის სიზარმაცე;
გმიზავ გვიამბე ჩვეულებრივ
მოხვევთა სიმძაცე.

ლეილის (ი. მ—ას)

«გულით მსურს ჩაგრულთ შეწყნა,
არ მინდა მე რამ სხეისიდ;»
ოთხ თვეში ერთი ნაგებსი
არ შენ საგადრისია!

ა. ცაგარელის.

,,ხანუმა“ და ,პარუმ გუჯრე“
და გვავიწეა , კამბილელმა“;
ბრლო სუსტად ჩაატარა,
თაქში გულის გამგმილელმა.
ადგი დ! სოსლანს. მცდელი მცდელი
რა არის იყი კალაბრ, მათებობოდ
რასაც მეღნად აჭვის გასლია;
რასაც სოსლობისა მაგივრად
ლეპტრლი-ლა დაუთესია! სამრეცელ
ააბ— იქ ხ—ოს.

მამის სული დაკვიწედა მარი
პაპის სულია ფიცულობდა; მარი
თავის კალი სსკას გადისცა
,პარუმებსა“, კისრულობდა.

ვ. თუმ— შვილის.
რაც-ე- შირადათ არ გარგებს,
ამ ქვესად ეკალ ფუჭია!
იდეალი და ზენობა,
გგონია მუცე— ეშჩია.

3 მიქ—ძეს.

სად ფული, სად სიყვარული!
ერთად ვინ მასკა მათ ბისა?!
, კინც ფული არ აღზიოს“,
ამიობ; «ლექომან შეარცესინა»

ქ—ის თავს. მცდელი მცდელი
«მტკვარი არ გარგა», მანხდი მცდელი
წეალი სკაბია მთისკა მთისკა;

ଏହା—ଶତ ଫିରିଲୋଗଦିଗେନ୍ଦରିତ,
ଅମ୍ବି ଯିଜିରିଶିଳ୍ପିନ୍ଦା ଖେଳାର.

୧୩—ଲୋକୀଶ.

ରାମିତମ୍ଭିନ୍ଦି ଉଚ୍ଚରଦ୍ୟତ ପିନା ପାଇ,
ପାଇତ ତାଙ୍ଗକିନ୍ତି ମେଲିତ ଶିଥିଲୁ;
ତବିଲାବିଲି ଲୈ ପାଇରିବିଲାଦ୍ୟତ,
ପାଇ ପାଇବି ପିଲିକି ମେଲା.
ଅବିଲାଲୀର ପିଲାଲୀ.

ଫେରିଲା ପାଇବି ପିଲାଲୀ,
ବିନା ଆ ମେଲିନ୍ଦି ମେଲିନ୍ଦି; ଏହି ଲୋକ
ଫେରିଲା ମାରିଲାକିମ ମେଲାଲାକିମ,
ମେଲାକିମ ମୁଲିକିମ ପିଲାଲୀ ବିନା.

—କେବଳ ମେଲାଲୀ—

IV

ଲୋକ—ରାଗିଲୀ.

ଶେଖିଲ ନାତକିଲି ପାଇବାକିମ,
ମେନି ଆ ଗିତକିଲି ପାଇବାକିମ;
ତବିତ ମେଲାକିମ ପାଇବାକିମ;
କୁରି ଲମ୍ବିରିମନ ପିଲାଲୀ, ଆରି କିମି
ପିଲାଲୀ.

୩. ର—ମେଲୀଲୀ.

ଶିରାଦ ଶାରିଗପିଲାକିମିଲାକିମ
ଶେଖିଲ ଶେଖିଲ ଶେଖିଲ ଶେଖିଲ;
ଶାରିକିମ ଶାରିକିମ ଶାରିକିମ
ମନ୍ଦିରିକିମ ମନ୍ଦିରିକିମ.

୪. କା—ଶୁରିଲୀ.

ପିଲାରୁଲିକି କାହା ପିଲାରୁଲିକି,

କେବଳିଲା କେବଳିଲା କେବଳିଲା କେବଳିଲା

მაგრამ ფრთხილად — გრძელსკვით
არ გაგიაზდე გასაჭუცინს წლის

მასვე · ცი ०

საჩატურა ტურა გასლა ესთ,
რა მოგასხენათ განოსი;
ღმერთმან უბოძის მეტი შხვა,
გარდი სცოდნა დანოსი.

მასვე ქილაბჭებ

მასვე ·

შერი რა შენისაქმების რა შეინ
ცუცუმურალების ძნა ცელე; აწევა;
მოუკრევავ ძირნე დანკალ, ძირების
დაკრევილისგენ გნაცელე.

მასვე ·

კურიდებით გასურილს ჭობს,
უადგილო ღრანცებს. ჩეკვიდ მაგის
უკრალებს კინ აქცეს რა იძნე
ჩასატურიანცებსა! ანდეც დანდების დანდებ
მცდი რა ასენი ნიშადური. ცნო მონდ
ასენი

· მთავნ — დ 8

მითისნუმდობლე მარიან
რედაქტორი და გამომრემელი აღ. ნებიარის.

გამოცემის რა გამოცემ
ამასტე ცი იმო მარტონ

· მცნობი — დ 9

ანდეც და ცეცხლი